Celldömölk, 1911. [illegible]

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
[illegible] ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
[illegible]

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön.
Ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű panaszlatok.

Egy uj pálya.

Nagyon téved az, aki azt hiszi, hogy mai napság, amikor mindenfelé csak az összes pályák túlzsufoltságáról zengenek az ujságok és a legközelebbről érdekeltek, hogy nincsen uj pálya, amelyet még nem leptek el teljesen. Kevés érdeklődéssel, kis körültekintéssel nyomban feltünik egy kitünő pálya, amely csak nekünk uj, magyaroknak, más nemzeteknél ellenben már ősrégi. Jövedelmezőség tekintetében egyenesen ideális ez a pálya, tekintettel a mai drága viszonyokra s e mellett a társadalomban is inkább előkelő, megbecsült helyet foglal el, mint szánandót.

Ez az uj pálya, amit ugy szólván föl kellett most födözni, az alábbiak folyamán körvonalozandó örvendetes tény miatt: a *tengerészet*.

Minden tulzás nélkül mondhatom, hogy közgazdasági életünkben valósággal hajnalhasadást jelent egyik ifju tengerhajózási társaságunknak — az *Atlantica*-nak — az az elhatározása, hogy a magyar elemet belevonja a tengerhajózási szolgálatba. Uttörő elhatározását azzal a kedves ténnyel indokolja meg ez a társaság, hogy bebizonyosodott a hadi- és a kereskedelmi tengerészetnél egyaránt, hogy *a magyar elem elsőrangu tengerész meg akkor is, ha megfelelő kiképzésben nem részesül*.

Ez a kijelentés, amely kétségen kivül hosszas megfigyelések, eredeti tapasztalások alapján alakult ki, egy régi, megcsontosodott igazság, amelyben e sorok irója réges-régen bizonyos volt. De sajnos, a magyar elem azon részeinek, amely a tengeri szolgálathoz kedvet és tehetséget éreztek, le kellett mondani egészséges vágyakozásukról, mivelhogy sehol sem alkalmazták, mint matrózt. A fiumei kereskedelmi tengerészeti akadémiában érvényesülhetett, de oda csak a módosabb szülők adhatták gyermekeiket, mivelhogy meglehetősen magas volt az ellátási és tanitási dij s ott csak tiszteket képeztek a növendékekből.

Rég hiányzott már a magyar parti és hosszujáratu hajózásban egy bátor, munkás és helytálló tengerészlegénységanyag, ami a partlakó dalmata és kevert horvát-olasz halászokból nem került ki. E sorok irója egy évi tengerészkedése alatt is bőven megismerte ezeket a voltaképen született tengerészeket, akik semmitől sem irtóztak jobban, mint a becsületes, de nehéz hajómunkától. A magyar fiu ellenben, a lóhátratermett szittya: kedvvel és örömmel végzi a matróz-teendőket, amelyekben különös örömét leli.

Ismétlem, a magyar ifjuságnak sehol sem volt alkalma arra, hogy tengerésszé képezze ki magát. Pedig ugyancsak sok-sok ifju érez magában hatalmas vágyat a tengerészeti pálya iránt. De sem a hatalmas „Adria“ tengerhajózási rt., sem az agyonszubvenciózott Ungaro-Croata nem engedi érvényesülni hajóin a magyar elemet, illetőleg ezt lehetetlen föltételeikkel megakadályozzák.

Mint a halálraitéltnek a kegyelem a legutolsó percekben, éppen ugy jött tehát ennek az ifju, de fontos reformjaival máris kiváló társaságnak az elhatározása. Az „Atlantica“ ugyanis szózatot intézett a tengerészeti pályára magukban hajlandóságot érző *magyar ifjakhoz*, amelyben közli, hogy 14—16 éves fiuk részére kivételesen megengedi a próbaszolgálatot saját hajóin, miáltal a horvát-dalmát, lusta matrózokat ki akarja szoritani a magyar hajózás szolgálatából. Itt megjegyzem, hogy az „Atlantica“ hajóin valamennyi tiszt magyar, elkezdve a legfiatalabb hadnagyocskától, föl egész a parancsnokig.

Azt hiszem, ez a fölhivás utat fog találni a tenger hátára kivánkozó ifjuság szivéhez, amely hajlandóságot érez magában a matrózoskodásra. A magyar tengerészetnek csak olyan ifjakra van szüksége, akik komoly hivatást éreznek magukban és nem merő kalandvágyból, az ifjusági olvasmányok hatása alatt vágynak a hatalmas óceánjárókra. Ezek maradjanak idehaza, mert azokon a hajókon semmi keresni valójuk sincsen.

Kétségtelen, hogy a kereskedelmi

A magyar költészet legujabb iránya.

Irta: HARAHAS JÁNOS.

Az uj lirai költészet nyelvezetéről, stilusáról szólva, annak egyik legszembetünőbb sajátosságára kell még kitérnünk. Ez a *kifejezésbeli szemléletesség*. A kérdést különben már érintettük volt, amikor az uj iránynak a francia szimbolistákhoz való rokonságát fejtegettük.

Adynak eddig felsorolt és idézett költeményein bizonyára feltünt mindeniknek előtt az ő homályos, lelkünket csak épen, hogy megérintő, képes kifejezései. Láthattuk eddig is, hogy Ady az ő költeményeivel nem annyira a tudatos, a tudat küszöbe fölötti érzéseit, látásait közli velünk és nem is az értelmünkhöz szól, hanem inkább *borus, rejtett, titkolt lelkének tudattalanul végbemenő folyamatait érezteti velünk*. Azért mondom, hogy »érezteti«, mert Adynak a tudattalan lelki folyamatai verseinek olvasása alkalmával is megmaradnak tudattalanoknak és Ady verseinek megértésére való törekvés: szirifuszi munka. Itt legföljebb gyengébb, vagy erősebb »megsejtés«-ről lehet szó. Adyt, az uj költészeti irányt, annak tulajdonságait lehet tanulmányozni, meg lehet érteni de magukat a modern lirai költeményeket megérteni nem lehet. Ezeket maguk a költők sem értik. Nem értik és nem is akarják megérteni.

Karinthy Frigyes, egyik hoinapos, a »Nyugat«-nak 1909. junius 1-én megjelent terjedelmes Ady-számában a modern lirai költemények érthetetlenségének egyik okát abban keresi, hogy az uj versirásművészettel nem fejlődött ki párhuzamosan egy uj verselőadó, szavalóművészet, mely értelmet és célt adna ezeknek az uj és érdekes vershatásoknak. »Karinthy szerint« a vers, épenugy, mint édestestvére, a zenemű, nem fejezte be a hivatását, mikor még csak a papiron van. Természeténél fogva olyan valami a vers, amit elő kell adni. Ritmus és hangulat, indulat és érzés, — oly dolgok ezek, melyek világosan és kifejezetten interpretálásra várnak s csakis [illegible] hivatásukat, éppenugy, mint a zeneműé . . . Nagy igazságot mondott ezzel Karinthy! Ugyan hányan vannak közöttünk, akik a kottát olvasván, a lejegyzett zenedarabot ugy tudják élvezni, mintha azt eljátszva hallanák? — A modern lira termékeinek a zeneművészet termékeivel való párhuzamba-vonása valóban szerencsés ötlet, mert ugy az előbbiek, mint az utóbbiak élvezete a megérzésben van. Az Ady-költészet érthetetlenségének megmagyarázása azonban ezzel még nincs kimeritve. Igaz, — ezt tapasztalásból tudom —, hogy a modern lirai költemények hallva egészen másképen, sokkal erőteljesebben hatnak reánk, mint olvasva, mivelhogy a vers épen a benne levő ritmus, a dallamosság és a zeneiség által, tehát épen a hallási érzékünk által jut a legközvetlenebbül hozzánk, épugy, mint a zene. Ez a tétel azonkivül még más irodalmi- és irásműfajokra is érvényes (dráma, szónoki mű, stb.). Mennyivel inkább áll ez az igazság a modern magyar lirai költemény-re, melyek nem az észhez, sőt legtöbbször nem a szivhez sem szólnak, hanem az ember

tengerészet biztos, jó egzisztenciát nyujt mindazoknak, kik nem irtóznak a becsületes, komoly munkától. A matrózok a hajózási szolgálatban elég szép fizetésben részesülnek s ma még csak ott a hiba, hogy a magyar hajózásban igen szükös anyagi viszonyok uralkodnak. Angol, német, francia vagy olasz szolgálatot vállal tehát az, aki fényes jövőt akar biztosítani magának. Nálunk mintegy 40—180 koronát kapnak a tengerészek fizetésül, eltekintve a teljes ellátástól s ez az összeg igen természetesen csakis emelkedhet a szolgálati évek növekedése esetén. De aki katonaéveiben bevonul a haditengerészetbe és pályáját ott folytatja — hol kitünő kiképzésben részesül — az esetben mint altiszt egészen 300 koronás *havi* fizetésig emelkedhet. (A legkisebb altiszti fizetés havi 60 korona).

A tengerész sok tekintetben szerencsésebb a szárazföld lakójánál. Sokszor alig 20—22 éves koráig is már annyit lát, hall, tapasztal, mint más ember élete fogytáig sem. Körülutazza a világot, látja és megismeri a különböző égtáji országokat, azok népeit és szokásait, gazdagszik tapasztalatokban, ismeretekben, szóval igen sok tekintetben alapos okot ad arra, hogy irigyeljék.

Egyáltalán nincsen tehát oka megbánni senkinek azt, ha tengerésznek megy s az apák sem bánhatják meg sohasem, ha a fiaikat tengerésznek küldik. Különösen akkor, amidőn olyan páratlan, kitünő alkalom kinálkozik arra, hogy Kossuth Lajos világhires szállóigéjét valóságként lássuk: *Tengerre, magyar!*

Ha valamikor a magyarságnak is lesz majd derék, képzett tengerész-osztálya, amely otthonosan fogja érezni magát a nagy vizeken, az nagyot fog lendíteni hazánk társadalmi és gazdasági viszonyainak előrehaladásán. És ebben kétségkivül az „Atlantica"-é lesz az érdem, mert ez a társ[illegible] az, amely minden önös anyagi célok nélkül, csupán nemzeti szempontokból, megtett egy olyan lépést, amit nálánál illetékesebbek és tehetősebbek nem tettek meg.

Horváth Rezső.

(E sorok irója a komoly érdeklődőknek szivesen közli az »Atlantica« föltételeit a folvételre vonatkozóan, ha ezirant hozzá fordulnak. Válaszbélyeg.)

A kolera.

Bengáliában (Előindia) évszázadok óta uralkodik a hazájában, Marderhinnek nevezett fertőzőbetegség. Ez a betegség 1817-ig helyhez volt kötve, ekkor betört az európai gyarmatokba s ahova befészkelte magát, ott iszonyu pusztitást okozott. Magyarországba legelőször 1831-ben tört be a kolera. Az akkori kormány lázas sietséggel látott az óvórendszabályokhoz. A határszéleket szigoru zárlat alá vetette, uj veszteglő intézeteket állitott föl és a gyanus külföldről jövő utasokra 28 napi veszteglési időt rendelt. Az óvóintézkedések hiábavalóknak bizonyultak, mert a kolera mégis bejött Mármarosmegyébe a galiciai határszélen fertőzött ruthénekkel, akik a Tisza mentén a szállitást végezték. Ezek a szállitók ugyanis 1831. junius 13-án Tisza-Ujlakra érkezve, az egyik közülük hirtelen meghalt, a többi pedig megbetegedett és fertőzte a közeli falvakat és megyéket, ettől az emberek megrémültek és az ég minden tájéka felé menekültek, ezek a menekülők hihetetlen gyorsasággal széjjel hurcolták a fertőző anyagot előbb Ugocsa, Bereg Szatmár, Szabolcs, Zemplén, Sáros, Heves és Borsodmegyékbe, innen az egész országba, ugy hogy julius hó első felében már 48 vármegyében szedte áldozatait a kolera. Ezen járvány alkalmával az egész országban 536.517 egyén betegedett meg s meghalt 237.641. Az országot a járvány természetesen igen nagy rémületbe ejtette, fokozta a bajt az, hogy ekkor még az orvosok sem voltak tisztában a bántalom lényegével, nem ismerték magát a fertőző anyagot s az azt közvetitő mediumokat, ilyen körülmények között érthető, hogy az irrationális óvóintézkedéseknek kézzel fogható eredménye nem lehetett, 1835-ben Fiumébe hurcolták be a kolerát, még pedig befelé jött, junius elején a délvideki megyék legnagyobb része már fertőzött volt. Voltak még kolerajárványok hazánkban 1849-ben, mikor is az orosz seregből egyedül Debreczenben több halt meg 2000 embernél. Az 1854—55-iki járvány 11.000 áldozatot követelt. Az 1866-iki epidemiát az osztrák tartományokból a Pozsony megyébe átvonuló győztes porosz hadsereg hurcolta be hozzánk. Nagyobb méretü járvány volt az 1872—73-iki.

Az 1886-iki járvány junius 24-én Fiumében kezdődött. Egyszercsak mintegy eruptive Győrben is fellépett az ott összpontositott katonaság között. Csakhamar kikutatták, hogy a ragályt a Rába vizszabályozási munkálatainál alkalmazott istriai és karinthiai munkások fertőzött, szennyes ruhákkal hurcolták oda. Innen terjedt szét, de ekkor már kisebb területre szorult, mert ezen járványnál már működtek a belügyminisztérium közegészségügyi felügyelői és mindenütt, ahol az általuk elrendelt szigoru óvóintézkedéseket megtartották, ott a kolera hamarosan meg is szünt. Kétséget nem szenvedhet, hogy a hatósági óvórendszabályok szigoru keresztül vitelének és célirányos voltának köszönhető, hogy ezen járvány alkalmával már nem 600.000 egyén betegedett meg, hanem csak 3178 az egész országban.

Az 1892. évi járvány a folyók mentéhez tartotta magát. Legelőször szeptember 26-án Budapesten egy nőnél lett konstatálva. Budapest után Fehérmegye, Pestmegye, Tolnamegye Duna menti községei következtek egészen Titelig.

Az 1893. junius 24-én kezdődött járvány Szatmárnémetiben lépett fel, ahova Galiciából egy csavargó hozta be. Ez pár napig a városban tartózkodott és ürülékével megfertőzte a Szamos vizét s akik ebből ittak, hamarosan megkapták a kolerát, a járvány azután a Szamos, majd a Tisza mentén terjedt tovább és az itt fekvő helyiségekből hurcoltatott tovább. Budapestre augusztus hóban érkezett, innen a Dunán lefelé Baranyáig, fölfelé pedig Győrig ment. A legtöbb beteg a folyókon élő hajósok és tutajosok közül került ki. Legelső sorban tehát a kolera fertőző anyagát az azzal beszennyezett folyó, vagy kutviz, vagy fertőzött élelmiszer közvetiti. Indiában a kolera állandóan grasszál, mert ott a bennszülöttek ugyan abból a pocsolyából isznak, amelyekben fürdenek és ahova ürülékeik jutnak.

A kolera fertőző agensét Koch Róbert

öntudatlan énjéhez, a tudattalan, a csak izzó, sejtő, az ösztönös, mámoros lélekhez, vagy a költő által a saját öntudat-nélküli mámoros lelkéhez hasonló állapotba ejtendő, szuggerálásra disponált, érzékeny, ideges kultur-lélekhez vannak irányitva. Az ilyen vers, amely ebből a lelki alapból és ezzel a lélekrehatási céllal szülemlett, igen termeszetes, hogy nagyon sok olvasónál, vagy hallgatónál célt téveszt: a suggerálásra nem alkalmas ember az olvasott, vagy hallott költeményt nemcsak, hogy meg nem érti, hanem azok a versek önála egyáltalán semmiféle érzést, vagy sejtést nem váltanak ki. Régi dolog, hogy a költő és az olvasó között bizonyos lelki rokonságnak kell meglenni, hogy a költemény elolvasása vagy hallása eredményes lehessen. Innen van az, hogy a modern lirai termékek az olvasóközönség legnagyobb részénél olyan barátságtalan fogadtatásban részesülnek. Ugyan ki fog érthetetlen versek olvasásával bibelődni? Vagy olyanokkal, melyek még érzést, hangulatot sem keltenek? Mikor a költészet célja a lélek nyürkődtető nemesítése! — Az uj irányban pedig — sajnos, de ez ugy van, — igen sok olyan dolog akad, amely nemhogy gyönyörködtető nem lehet, hanem egyenesen visszariasztó. Föltéve természetesen, hogy ha megértettük a verset. Igen tanulságosan fejtegeti ezt a homályos, érthetetlen, képes beszédü (szimbolikus) költészetek Horváth János: »Aki, mint uj lyrikusaink, az ösztönök költészetét irja; aki az emberi életfolyamat öntudatlan mozzanatait akarja azon melegiben elfogni és elénk állitani; aki benyomásait, érzeteit csiraszerü alaktalanságukban, a még szunnyadó öntudatot megkerülve szeretné érzékeltetni; aki nem rendez, nem tervez, a gondolat világánál nem válogat, hanem ugyszólva a test pórusain át sajtolja ki, mintegy kiizzadja a költeményt: az bizony nem mérlegeli a kifejezést, hanem passiv vajudásnak engedi át magát s a kifejezendő valami fejével taszitja előre a kifejezést is: burokban születik! Nem csoda, mondom, ha alak, körvonal elmosódik s csak valaminek a mozgolódása sejthető; nem csoda, ha a kifejezés homályos, érthetetlen s ha csak elvetve valami szerencsés véletlen folytán mondja meg tisztán, ami benne van.*)

A modern költészeti termékek élvezete tehát attól függ, hogy rendelkezünk-e mi is a modern költők ingerlékeny, izgékony idegrendszerével. Az uj költők bizonyára arra számitottak, amikor magukat a Holnap, a Jövő költőinek kineveték, hogy a jövő kor emberei is épen olyan betegesen ingerlékeny idegrendszerrel fognak birni, mint ők, a ma élő holnaposok . . . Nem tudjuk, nem is tudhatjuk ma még, hogy ez a »tudatos ösztöniség költészete« valóban a Holnap költészete lesz-e, de annyi bizonyos, hogy örülnünk kell, hogy ma még csak a Holnapénak van — kikiáltva. (Vannak, akik nem sok jövőt jósolnak az uj irányak, melyről egyik biráló azt jövendöli, hogy »nem fogja megérni a saját jelszavát a Holnapos.«) — . . .

Ady nehezen-érthetősége tehát az ő érthetetlen egyéniségén kivül nyelvezetének misztikusságától származik. Szereti az ellen-

*) Horváth János: Ady s a legujabb magyar lira, 24. l.

németországi orvos-tanár födözte fel 1883-ban. Előbb az egyptomi, majd az indiai kolerások ürülekeiben és belsőalaiban mutatta ki a komma alaku kórcsirt, melynek hosszusága egy milimeternek körülbelül ezred része. Koch Róbert kimutatta, hogy ezen fertőző anyag egészséges emberben nem található. Ezen kórcsir 55 foknál egy óra alatt, 80 foknál 5 perc alatt elpusztul. Napfény és szárazság 1 óra alatt megöli. Ebből érthető, hogy miért grasszál jobban a kolera a sötét zugokban és a pocsolyákban és szennyvizekben bővelkedő helyeken. A ruhanemüekben hetekig is életben marad. 1% Carbolsav 5 perc alatt elpusztitja.

A kolerafertőzés kizárólag a szájon át történik. Ha bele jutott a kolera kórcsirja a gyomorba az élelmiszerrel, az ott, az esetben, ha a gyomornak megvan a kellő savtartalma, el is pusztulhat, mielőtt az egyénben kárt tehetne: ha azonban a kolera vibriót vivő anyag pl. italok, a gyomorban kevés ideig időzik, vagy ha a bacillus sürü ételekbe van burkolva, akkor a gyomorsav bacterium ölő hatása nem érvényesülhet, ennek következményekép a kolera fertőző anyaga élve átmegy a belbe, ahol már tovább szaporodására épen a legkedvezőbb feltételeket találja meg. A fertőzés ezen szakában lépnek fel a hasmenés első tünetei. Némely embernél tovább nem is megy a fertőzés. Az ilyen egyének nem is tudják, hogy kolerában szenvedtek. Legtöbbször azonban a fertőzés tovább halad, mert a belek belső rétege nem bir ellenállani a támadásnak, elhal, a bakteriumok belejutnak a nedvkeringésbe s az általuk termelt méreggel elárasztják az egész szervezetet. Ekkor allanak be a kolera valódi tünetei, u. m. kékség, hányás, izomgörcsök, hideg végtagok, eszméletlenség stb. Pettenkoffer és Emmerich be akarták bizonyitani, hogy a kolera bacillus önmagában nem elegendő a kolera előidézéséhez, miért is a kolerabacillusok tenyészetéből pár cseppet megittak, a mester könnyebb kolerával szabadult, de a tanitvány majdnem életével lakolt. A világjárványok kiinduló pontja mindenkor a kolera valodi hazája volt és a közvetitésnek legfontosabb tényezői a mekkai zarándoklatok voltak. Ma már a közlekedés számtalan más utjai is közvetitik a fertőzést, amiben az ürülék szerepe a legfontosabb, mig a hányadéké alárendeltebb, ebből következik az is, hogy a védekezésnél legfontosabb és legelső teendő az összes ürülékanyagok mielőbbi fertőtlenitése egyenlő mennyiségü oly mészoldattal, melyben 1 kiló van 4 liter vizzel oldva. A fertőző anyag hordozója leginkább a szennyezett emberi kéz, a fertőzött ruhanemü, az ivóviz, az élelem már ritkábban. (Tehát érthető, hogy a paruházások és a kéznek evés előtti alapos meg nem mosása mennyi bajt okozhatnak.) Az etelnemüeket u° fertőzött egyenek kezei, esetleg az elkészitésüknél használt fertőzött viz, végre a kolerás ürülékről, vagy ezzel bemocskolt ruhanemüről a rájuk szálló legyek fertőzik. *Dr. N. J.*

(Folyt. kör.)

Szinház.

Könyves Jenő direktor pénteken vonult be városunkba staggione szintársulatával s tegnap már a *Doktor ur* cimü vigjátékban be is mutatkozott. Az uborkaszezon a szinészet holtidénye szokott lenni s ezért a bemutató előadáson észlelni is lehetett, hogy közönségünk az uborkához füzött traditiónak hü követője. Elhisszük, a czellieknek ehhez nem is kell sok biztatás. A szini irodalom legujabb produktumai iránt a fővárosi publikum rendkivüli érdeklődést szokott tanusitani, soraikban pedig valóban forradalmi láz üt ki egy-egy premier alkalmából, mire azonban a darab hozzánk, Czelldömölkre is elhatol, varázserejét veszíti. Nemde sajátságos egy jellemvonása ez a szindaraboknak? Molnár Ferenc tehetségéhez már csak nem kell kommentár; bármely szerzeménye maga hirdeti a zseniális iró nagy alkotó képességeit, de minket ő is hidegen hagy. Erre enged következtetni a *Doktor ur* tegnapi nézőterének képe, de ilyen lesz — előre tudjuk — a többi estéken is. Előadás után a muzsafiak keserü ábrázattal szemlélték a távozó közönség kicsiny tömegét. Egyikük a palástolatlan fájdalomérzés hangján kérdezte meg a másikat: »Vajjon igy lesz ez minden este?« Az éppen akkor odaérkező direktor hozzáfüzi: »Átkozottul rossz hiret költik az itteni közönségnek, de eddig csak tulzásnak vettem a hallottakat.

— Uram, egészitsd ki szavait, Tarcsán valósággal bálványozott bennünket az intelligens fürdőközönség; a hölgyek távozásunk alkalmából a pályaudvarig kisértek s ott vettek tőlünk meghato bucsut s itt? Itt az első előadáson azt kell látnom, hogy ripacshadnak tartanak bennünket és nem a kultura missionáriusait üdvözlik társulatomban. Tessék végig nézni e gárdán, egytől-egyig képzett művész es erkölcsileg is példás viselkedést tanusit mindegyik. Nincsenek kóristaleányok, akik legnagyobb részének a fizetés csak mellékes, fő jövedelmi forrásuk pedig a maecenásoknak titulált *pahik* s akik épen ezért privát életükben botrányos és erkölcsileg nagyban kifogasolható viselkedést tanusitanak. Közülünk egy sem utazik senki zsebére, a művészetünkön alapuló becsületes munka képezi megélhetésünk bázisát.

Mély sajnálkozással és szánalommal hallgattam e szavakat. Az egyszeri paraszt, ha helyemben állott volna, azt válaszolja rá:

— Tőlem ugyan beszélhet az ur.

Szóval a direktor panaszaiból azt vettem ki, hogy a legnagyobb önbizalommal eltelten vonult be városunk falai közé s ama bizonyos uborkához füzött monda ellenére is abban bizakodott, hogy társulatának magas szinvonalon álló tehetsége kiüzi az itteni publikum közönyét s meleg pártfogásra talál.

Mindnyájan és sokszor csalódunk az életben. Egygyel több vagy kevesebb csalódás, már nem igen számit.

Ami egyébként a tegnapi bemutató előadást illeti, kivánalmakat nem hagy maga után. Alkalmunk volt néhány társulati erő kiválóan ügyes és temperamentumos játékában gyönyörködni, mint pl. Kovács Margit és Ligeti Angeláéban; a férfiak közül pedig Sarkady Gusztáv, Szepesi Sándor és Bónyi József tünt ki. A jövő heti előadásokban már jobban kidomborodnak a tehetségek s illő méltatásban fognak részesülni.

Értesülésünk szerint Kemenes (Géfin) Lajos, a soproni szintársulat fiatal tehetséges művésze, még e héten szerepelni fog városunkban.

HIREK.

Szabadság. Dr. Géfin Lajos orvos, a magy. kir. államvasutak orvosi tanácsadója, f. hó 19-én 10 napi szabadságra távozott. Szabadidejet Sveic vadregényes bércei között tölti le.

Halálozás. Pap Ferenc nyug. kemenesmagasii ág. hitv. ev. tanitó f. hó 22-én 70 éves korában elhunyt. Temetése ma délután 5 órakor Kemenesmagasiban fog végbemenni. Özvegye és három gyermeke siratja.

Tanczoljunk a japán-parkért. Mult heti számunkban közöltük, hogy a japán-park céljaira oly tekintélyes összeg gyült már össze, hogy az ily tempóban folytatott gyüjtés nemsokára megteremti a tervezett sétakertet. Ujabban a helybeli ifjuság tette magáévá az ügyet s elhatározta, hogy e park érdekében végkimerülésig hajlandó táncolni. Igy született meg a terve egy ujabbi nyári táncmulatságnak, amit jövő hó 13-án fognak megtartani a Griff-szálló kerthelyiségében. Belépődij személyenkint 2 korona, családjegy 3 korona.

Eljegyzés. Dubravecz Vince baltavári tanitó jegyet váltott Döbrössy Anna kisasszonnyal. Döbrössy Ignác rábakeczöli kántortanitó és földbirtokos kedves leányával.

Táncmulatság. A helybeli kath. legényegylet ma délután tartja nyári táncvigalmát a Korona-szálló kerthelyiségében.

Házasság. Sulok László f. hó 30-án tartja egybekelését Oberreich Mariska kisasszonnyal, Oberreich István leányával Nagysimonyiban.

Felülfizetések. A *Mozdonyvezetők Otthona* által rendezett nyári mulatság alkalmából Horváth Jenő 3 koronát fizetett —

---

tételeket, melyek a titokzatosságát még csak fokozzák:

„Batyum: a leysulyosabb Nincsen,
Utam: a nagy Nihil, a Semmi,
A sorsom: menni, menni, menni,
S almom: az Isten.«

(Az Illés szekerén, 22 l.)

Ugyancsak telisded-teli van ellentétekkel a »Nincsen himnusza« cimü verse, melyben heraklitoszi bölcselethez nyul, hogy a fölfordult világ képét, a Jelent meglösse, azzal a gondolattal, hogy ma semmi sincs ugy, ahogy van, csak a Holnap, a Jövő lesz az igazi valóság:

»A Hajnal nem ragyogó,
Az Éj fehéren lebben,
Az Isten nem jóságos
Az Ördög nem kegyetlen.

A Nyár fagyos jégverem,
A Tél hevitő hőség,
Piros virág a Bánat
S barna-dus a Dicsőség.

Bivaly-fekete a hó,
Fehér a szarok korma.
A Van csak egy rossz álom
S a valóság a Volna.

A Halál ős dáridó
S kis stáció az Élet,
A Bün szebb az Erénynél
S legszebb Erény a Vétek.

A méz maró keserü
S édes ize a sónak,
A Ma egy nagy hazugság
S az igazság a Holnap.

Nincsen semmi, ami van,
Egy Való van: a Nincsen,
Az Ördög a rokonunk
S ellenségünk az Isten . . .«

(Az Illés szekerén, 132. l.)

Adi érthetetlenségének másik oka a misztikus, bizonytalan szóképek használatában van. Stilusának szabatosságát épen azáltal teszi erősen próbára, hogy a leghatározatlanabb, legtágabb értelmü szavakat használja;

»Látlak *keserünek, gonosznak,*
Tisztának és *vériszaposnak,*
Látlak *mindenkinek.*

Látlak *darabosnak, egészneh,*
Csóknak, savónak, sónak, méznek,
Látlak *mindenkinek.*«

(Ady: Ruth és Delila.)

(Folyt. köv.)

Az elhagyott leány bosszuja. Szergény községben nem mindennapi eset történt csütörtökön délben, amely izgalomban tartja a módos falu népét. Egy szegény elhagyott leány egy lövéssel leteritette és megölte a szeretőjét és azután elmenekült. Az eset részletei a következők: Sipkovits Dénes 23 esztendős jómódu szergényi legény már éveken át szerelmi viszonyt folytatott egy odavaló szegénysorsu leánnyal: Szabó Mariskával, aki a 18 évet most töltötte be. A fiatalok szerették egymást és a falaban egészen bizonyosra vették, hogy egy pár lesz belőlük. A legény szülei azonban nem nézték jó szemmel azt, hogy egyetlen gyermekük egy földhözragadott szegénységü leányt akar a házhoz hozni. E miatt sokszor volt köztük és a fiu között pörlekedés. Végre sikerült lebeszélniök a fiut szándékáról s ez pár héttel ezelőtt egy másik, gazdag sopronmegyei leánnyal váltott jegyet, akivel a mostani vasárnapon, julius 23-án lett volna megtartva a lakodalom. Szabó Mariska, az elhagyott kedves, ugy látszott belenyugodott a történtekbe. Ezt azonban csak a falubeliek hitték. Csütörtökön aztán bebizonyosodott, hogy a leánynak eszeágában sem volt csak egyszerüen lemondani. Déltájban ugyanis utána lopódzott Sipkovits Dénesnek, aki a mezőn szántott és egy bokor aljában lesett rá. Amikor a legény egy fordulónál egészen közel szántott el a bokor mellett, a leány hirtelen előugrott rejtekhelyéről és mielőtt a legény megakadályozhatta volna, a kezében szorongatott forgópisztolyból mellbelőtte őt. Sipkovits Dénest a golyó sziven találta és nyomban megölte. A leány ezután egész délután és éjszaka bujdosott a mezőkön, mialatt számos csendőr lázasan kutatott utánna. Végre pénteken reggel önként jelentkezett a forgópisztollyal a czelldömölki járásbiróságnál, ahol vallomásának jegyzőkönyvbevétele után azonnal letartóztatta Vincz» járásőrmester. A leány vallomásában elmondotta, hogy azért ölte meg a legényt, mivel az a hosszu szerelmi viszony dacára is más leányt akart elvenni és róla többé tudni sem akart. Érdekes, hogy a revolvert maga a legény adta egy évvel ezelőtt a leánynak azzal, hogyha hütlen lenne hozzá, lőjje agyon. Az eset után nyomba kiszállott a helyszinére Polczer Dezső czelldömölki tb. szolgabiró és dr. Hetthéssy Elek járásorvos, a vizsgálat megejtése végett. A boncolás megállapitotta, hogy a golyó egyenesen a szivébe hatolt. Szabó Mariskát szombaton kisérték át a szombathelyi kir. ügyészség fogházába.

A lembergi katonai kórház főorvosai a következőket jelentették: A **Ferenc József**-keserüviz minden kellemetlen érzés nélkül idézi elő a székelést. A Ferenc József-vizet huzamosabb használat mellett is jól birják a betegek és nem okoz gyengeséget az emésztő csatornában mint ez sok más hasonló hatásu szernél tapasztalható. Kapható gyógytárakban és füszerkereskedésekben. A Szétküldési-Igazgatóság Budapesten.

Német-tanfolyam. Goldring Jenő f. hó 16-tól kezdődőleg másfélhonapos tanfolyamot tart, mely idő alatt ugy tanulókat, mint felnőtteket német-nyelvre oktat. Tanulási módszere, a helyesirásra, forditásra és társalgásra terjed ki. Az ambitiósus fiatalembert melegen ajánljuk a németül tanulni óhajtó olvasóink és a szülők figyelmébe.

Football-versenyek. A helybeli tanulóifjuság mult vasárnap délután mérkőzött meg a szombathelyi *Diadal* sportklubbal. A verseny nagyszámu nézőközönség előtt folyt le. Ifjaink a szombathelyiek láttára meghökkentek, mert azok már nem serdülő fiatalemberek, hanem embernyi alakok voltak. Mindazonáltal nem csüggedtek, hanem elszántan herkulesi küzdelmet fejtettek ki. Ennek eredménye aztán az lett, hogy ugy az első, mint a második félidő eredménye 0:0 lett. Csapatunkban főként Mustos József kapus tünt ki. E hó 30-án a Pápai Tornaegylettel veszik fel ifjaink a küzdelmet. — A mult vasárnap tartotta Sümegen a Jánosházai Football-Klub és a Sümegi Football-Klub versenyét, mely amazok fényes győzelmével végződött. Azonban a nagyszámu nezőközönség a sümegieket is megéljenezte, mint akik derekul tartották magukat és többször tanujelét adták ügyességüknek.

Italmérési engedély. A szombathelyi pénzügyigazgatóság a Czelldömölki Mozdonyvezetők Otthona részére megadta az italmérési jogot.

Hymen. Mihola János komáromi rendőrkapitány folyó hó 17-én vezette oltár elé Stettka Ilona kisasszonyt, Stettka Péter mérnök leányát a helybeli apátsági templomban.

Megfojtotta a kedvesét. Három hete történt, hogy Rigács mellett kifogták a Marczal folyóból Fesztig Barának, a jánosházai állomásfőnök cselédjének oszlófélben levő hulláját. A közhiedelem szerint, mint meg is irtuk, öngyilkosság látszata forgott fenn. A csendőrség azonban büntényt sejtett az esetben és erélyes nyomozást inditott, mely nem maradt eredménytelenül. Kiderült ugyanis hogy Fesztig Barát a szeretője, Tucsai Ferenc jánosházai vasuti vonatmálházó csalta ki a folyóhoz, ott megfojtotta, 90 koronáját tőle elrabolta s hulláját beledobta a folyóba. Tucsait már letartóztatták s bekisérték a zalaegerszegi kir. ügyészség fogházába.

Kirendelt jegyző. A lemondás folytán megüresedett kisköcski körjegyzői állás választás utján fog betöltetni. A jegyzői teendők addigi végzésére Mahler N. okleveles jegyző rendeltetett ki.

Elsült fegyver. Tegnap este csaknem végzetes szerencsétlenség történt városunkban. Az ujtelepen Kis Pál vasuti fütő leánya egy flóbert-fegyverrel babrált, miközben az véletlenül elsült s a kirepült golyó özv. Márton Józsefné vasuti kocsitisztitónénak közelben álló 13 éves fiát fején horzsolta. Ha csak pár milliméterrel alább találja a fiut, menthetetlenül halálát okozza.

Állatdijazások. A Vasmegyei Gazdasági Egyesület a földmivelésügyi miniszter támogatásával Jánosházán augusztus 12-én. Tótkereszturon szeptember hó 15-én, Baltavaron szeptember hó 18 án, Kőszegen szeptember hó 21-én, Bejczelakon szeptember hó 23-án, Körmenden szeptember hó 25 én, Nagyszentmihályon szeptember hó 28-án délelőtt 10 órakor az állatvásártereken állatdijazásokat rendez. A dijazasi helyek mindegyik, a tótkereszturi kivételével, ahol a dijak felosztását a biráló bizottság fogja megállapitani, a következő dijak tüzetnek: Tehenekre. I-ső dij 100, II-dik dij 80, III-dik dij 60, IV dik dij 50, V-dik dij 40, VI dik dij 30 és VII-dik dij 20 korona. Üszőkre: 1—3 évesek I-ső dij 100, II dik dij 80, III-dik dij 60, IV-dik dij 50, V-dik dij 40, VI-dik dij 30 és VII dik dij 20 korona. Ezen dijakra pályázhatnak vasmegyei kisbirtokosok, a piros-tarka (bernsimmenthali) hegyi jellegü fajtahoz tartozó olyan állatokkal melyek legalább 1 év óta tulajdonukat képezik, amely körülmény az illetékes községi előljáróság bizonyitványával igazolandó. Nagyobb tenyésztők által kiállitott egyes állatok arany-, ezüst- és bronzéremmel dijaztatnak. Legalább 8 darabból álló csoport dijazására disz- és elismerő oklevelek fognak kiadatni. Korábbi években már dijazott állatok közül csak azok lesznek ismét dijazhatók, amelyek más csoportba esnek, illetőleg a korábbi években üsződijjal kitüntetett állatok most csak tehéndijra pályázhatnak. Bármely dij azonban csak azon esetben fog kiadatni, ha a dijazandó állat tulajdonosa kötelezettséget vállal arra, hogy a tehenet 2, az üszőt pedig 4 évig tulajdonában megtartva, tenyésztésre használja s egyuttal mint tag az egyesület kötelékébe lép. Az odaitélt dijak, az érmek és oklevelek kivételével, elismervény és bélyeges nyugta ellenében helyszinén kézbetittetnek. A biráló bizottságnak, mely teljesen önállóan működik, jogában áll az eredetileg megállapitott dijak felosztását és kiadását illetőleg az elővezetett anyaghoz képest módositásokat tenni, mely módositásokat a kiállitók elfogadni kötelesek.

Cigarettások! Egyesüljetek a cigaretták óriási áremelése miatt! Ne sajnáljátok a kis fáradságot! — Töltsetek Jakobi Antinicotin hüvelyeket, vagy »Ottomán« (törökfej) és »Tip-Top« aranyszopókás cigarettapapirt.

A bika áldozata. Bárány János ostffyasszonyfai 52 éves gazdálkodó egy fiatal növendékbikát vezetett a kuthoz itatás végett. A szelid, jámbor állat egy ideig hagyta magát vezettetni, de időközben gondolt egyet s a szomszéd telkére akart átmenni. Minthogy igy összeütközésbe jutott gazdája akaratával, hirtelen fölbőszült s vezetőjét összetiporta és szarvaival hasát felhasitotta. A bika aztán, mintha misem történt volna, csendben ballagott az istálló felé. A szerencsétlenség csak pillanat müve volt s igy a segitség későn érkezett. Bárányon a gyors orvosi beavatkozás sem segithetett s két napi szenvedés után meghalt.

Asszonyi manipuláció áldozata. Kemenesszentpéteren Benke Györgyné ottani születésű kedden hirtelen és gyanus körülmények között elhunyt. Hire terjedt, hogy Benkőné áldott állapotban volt s önönmagán tiltott műtétet hajtott végre, ami aztán életébe került. A hatóság elrendelte a felboncolását.

Elhamvadt takarmány. Folyó hó 18-án óriási tüzvész támadt Kelében Krása Manó nagybirtokos földjén. Mintegy 140 szekér biborlóhere volt felhalmozva s ez a nem messze levő cséplőgéppől kirepült szikrától tüzet fogott. Egy pár pillanat alatt az egész takarmány-asztag lángba borult s tehetetlenül kellett nézni annak teljes elhamvadását, mert megközelitem sem lehetett. Ez a nagymennyiségü takarmány 23 ezer koronára biztositva volt s igy a kár megtérül.

Tüzek mindenfelé. A hét folyamán több felől érkezik gyujtogatás hire. Igy Kemenespálfán Mészáros Ferenc, Boban pedig Büky Ádám gabonája lett a lángok martaléka. Csöngén is hatalmas tüz pusztitott, ahol Vörös Sándor pajtája gyulladt ki. Elégett vele még néhány gazdasági épület és motorok semmisültek meg. A csöngei tüz mintegy 14 ezer korona értékü kárt okozott. — Vönöcken is mintegy 2000 koronát erő takarmány hamvadt el; Nagy Károly ottani birtokos tulajdonát képezte.

Szerkesztői üzenetek.

S. Sándor Jánosháza. A küldött tudósitást köszönettel vettük, de azt miután lapunknak külön sportrovata nincs, csak rövid kivonatban hirként közölhettük.

K. Béla X. Majd rákerül a sor arra is. Csak tessék türelemmel lenni.

Rábaközi. Rendszerint ugy szokott lenni, hogy a leányok bakfis ésszel többé-kevésbbé ideálisták. Csak mikor férjhezmennek, jutnak arra a tudatra, hogy egy gyengéden szerető, udvarias, előzékeny férj, ha csak egy fokkal is szebb az özdögnél szeretetreméltóbb magánál Adonisnál is, ha az az ellenkező tulajdonokkal van felruházva. Csakhogy — fájdalom — ilyenkor már késői a meggyőződés és kénytelenek a szép férj brutalitását egész életen át szenvedni. Nem ritka az az eset sem, hogy a leányok a rangot többre becsülik a jólétnél s egy kisfizetésü hivatalnoknak előnyt adnak egy jómódu iparossal vagy magas jövedelmü kereskedővel szemben. De ilyen szokott lenni a fiatal, tapasztalatlan leány rendszerint, aki örömestebb hallgat a szív szavára mint az ész intelmeire.

Kele. Az előző szerkesztői üzenet önnek is szól.

CSARNOK.

A patikárus leánya.

Irta: Schrantz Elek.

Csecsemőkoromban Karancslakon ringatták tulipános bölcsőmet. Igen, bölcsőben ringatott anyám, egyszerűen festett, primitiv művészetre való ecsetvonásokkal tarkított himbáló alkalmatosságban s nem is dada dudolta az általa dalt hozzá, hanem az én áldott jó anyám, aki apámmal együtt egyszerű földmives volt. Az elemi tudományokat is ott szivtam magamba, néha pedig az azóta megboldogult Ilonday mester verte belém nádpálcával.

Tizenegy éves koromban apám bevitt a közeli városba s a latinba adott. Nehézére esett szegénynek, mert az a husz holdacska sovány jövedelmet hajtott, de szorgalma pótolta még ugyanannyi földnek a termését. Ebben a korban már fel tudtam fogni amaz áldozatnak jelentőségét, amit szüleim értem hoztak s nem éltem vissza a jóságukkal. Tanultam és nyolc évi szorgalmam eredményével, az érettségi bizonyitvánnyal kezemben tértem vissza Karancslakra.

Nagy volt a családi öröm és boldogság, jóllehet ekkor még csak annyi voltam, mint a tizedes pont előtt egyedül álló nulla.

Ez volt az az időszak, midőn leginkább pezsgett bennem az ifju vér s meggyőződésem volt, hogy akinek matura van a kezében, annak már szabad udvarolni is.

Gyakran tört elő keblem mélyéből egy-egy sóhaj s ha ágyamban nyugalomra tértem, éppen ott zakatolt leginkább a szivem. Szóval ábrándoztam. Gondolatban a patika előtt ácsorogtam, hogy annak ajtajában vagy ablakán kihajolva láthassam Ágay Matildot, a gyógyszerész gyönyörü leányát.

Lelkem ott setténkedett állandóan körüle s ha szemeimmel is láthattam, szivem oly vehemens dobogásba fogott, hogy orvosom bizonyára annak veszedelmes betegségét konstatálta volna. Tényleg az is volt, beteg.

Szóval imádtam Matildot, aki ekkor még csak 17 virágillatos, madárdalos tavaszt számlált. Többre becsültem őt papája egész patikájánál, mert szerelmi érzelmektől duló szivemre semmi hatással sem lehettek az ő tapaszai, mig leányának egyetlen csókja nyomán alapos változás állott volna elő.

De hát én csak titkon imádtam őt, egy kamaszkorban levő ifju szivével.

A két hónapi szünidőt csupán azzal töltöttem el, hogy lelkileg vele foglalkozzam, megközelitéséhez azonban nem éreztem bátorságot. Óriási úr tátongott közöttünk s oly hatalmas védbástya övezte imádott lényét, hogy gondolni sem lehetett hozzáférkőzéséhez. Ezen akadályok pedig nem fizikai gátat képeztek közöttünk. Ha ilyennek is vennők, Bárdos Viktornak, a járás ifju szolgabirájának robusztus alakját kellett volna ennek tekinteni, aki állandóan mellette volt.

Éreztem felettem való elsőbbségi jogát. Az a körülmény, hogy ő már nem az a bizonyos nulla, mint én, hanem legalább is olyan számjegy, mely után még három társa sorakozik, előnyt biztositottak neki.

A reménytelenség keserü érzésével távoztam tehát, hogy a fővárosban megszerezzem ama tudományokat, miket egy diplomás férfiunak az egyetem nyujt.

*

Husz év változásai és viszontagságai után visszatértem Karancslakra. Nem volt már ott semmi keresnivalóm. De mert mindenkinek örökké emlékként él szivében a szülőföld iránt táplált érzés, melynek csirája már gyermekkorunkban vert gyökeret, e látogatást meg kellett tennem.

A falu képe általában nem változott, csupán a benne élők voltak ismeretlenek. Játszótársaim bajuszos családapákká lettek s a gyermekhadat uj generáció váltotta fel.

Egy férfiban felismertem egykori szomszédunk fiát s kikérdeztem a történtek felől.

Végül rátértem a patikárusra meg a leányára, aki azóta bizonyára alispánné lett.

— Igen, tudom már, kit gondol a ténsur, a boltos feleségét . . .

— Dehogy is azt! az Ágay Ferenc patikárius leányát . . .

— Hiszen ő az, vágott közbe a fiatal ember.

— Lehetetlen . . .

— Igen, igen — folytatá — valamikor a szolgabiró ur settenkedett körüle s már beszélték, hogy el is veszi, de még sem lett belőle semmi . . .

A paraszt egy kis pauzát tartott, mintha gondolkoznék valami felett, majd a következőkkel egészitette ki felvilágositásait:

— Persze, persze, nem lett belőle semmi. A hozományon akadt meg a dolog, ott volt a bibi.

— S aztán?

— Aztán kisült, hogy a szolgabirónak háromszor annyi volt az adóssága, mint a szép kisasssony hozománya. Ezért dőlt dugába a házasság.

— De hogyan lett belőle boltosné? — kérdém tovább, mert érthetetlen, hogy egy nő, kinek oly magas aspirátiói voltak, egy kereskedőhöz menjen nőül.

— Időközben a faluba egy fiatalember érkezett s ott a sarkon boltot nyitott. Lassankint aztán megboszorkányozta a fehérnépeket, akik most már máshol nem is vásárolnának. Igy került a Matild ténsasszony is az ő kuncsaftjai közé. Miután a bolt olyan jól ment, hogy Langer ur, mert igy hivják a boltost, már megvette azt a házat is, melyben üzlete van s meg a bankban sok pénze volt neki, egyszer csak összementek, persze előbb a papual voltak. Most már automobilon vagy mi a csodán járnak. Tetszik tudni, megjött a leánynak is a jobbik esze és belátta, hogy pénz nélkül a rang mit sem ér.

— Köszönöm a felvilágositást — szóltam hozzá és távoztam.

Utam irányát a Langer-cég boltjának vettem, mert ekkor már tárcámból az utolsó szivar is kifogyott.

— Ténsur! — kiáltott utánam a paraszt. Megfordultam.

— Elfeledtem még valamit mondani.

— És mi az?

— A Bárdos főszolgabiró ur is megházasodott; elvett egy leányt, akinek ötvenezer forint hozománya volt . . .

— Tehát ő is jóljárt . . .

— Dehogy is járt jól. Elfogyott a sok pénz. Most már csak a fizetésből élnek valahol, mert elmentek innen. Hogy lepasszoltak, a végrehajtó is járt náluk, nagyon elszégyelték magukat s aztán elhelyezték őket.

Tovább mentem, mert mint említém, szerettem volna már rágyujtani.

NYILT-TER.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Nyilatkozat.

A Szombathelyen megjelenő lapok némelyikében „*Rablógyilkos gyolcsostótok*“ cimen egy hir jelent meg, mely szerint Harmat Sándor jákfai kocsist czelldömölki gyolcsostótok meggyilkolták és kirabolták és hogy a csendőrök a rablógyilkosokat, akik mindent beismertek, elfogták.

Minthogy ezen hirben, aki ismer, csakis engem sejt a tettesnek, sietek kijelenteni, hogy abban az utolsó betüig hamis adatok foglaltatnak. Hogy teljesen valót állitok, az a körülmény is igazolja, hogy nem jutottam csendőrkézre, hanem szabadságom felett önkényüleg rendelkezem.

A való az, hogy azon a bizonyos éjjelen kocsim, melyen én nem is voltam jelen, csupán csak kocsisom ült, keresztül ment a szerencsétlen emberen, de ekkor már előzőleg más két kocsi is keresztülgázolt rajta. Hogy miként került Harmat Sándor az uttest közepére, a valószinüség adhatja meg rá a magyarázatot, mely szerint ő éjnek idején részeg fővel iparkodott hazafelé, de lábai már nem tarthatták tovább, összeesett és elaludt. Igy az illető csakis ittasságának áldozata volt.

Czelldömölk, 1911. julius hó 22-én.

Zacsik Mihály.

BORSZÉKI

gyógy és üditőviz.
A szénsavas ásványvizek
KIRÁLYA!

Angolkór és vérszegénység ellen páratlan gyógyszer. Mint üditő és hüsitő ital a legelső minden vizek között

Kapható: GAYER GYULA utóda
CZELLDÖMÖLK.

CIGARETTÁZÓK

Egyesüljetek a cigaretták óriási áremelése miatt! Ne sajnáljátok a fáradságot! — — — Töltsetek — — —

Jacobi Antinikotin

hüvelyeket,
vagy „OTTOMÁN“ (törökiej) és „TIP-TOP“
aranyszopókás cigarettapapirt.

Kiadó bolthelyiség.

A Korona szállodában a gyógyszertár mellett egy szép tágas

bolthelyiség

azonnal kiadó.

Bővebb értesités nyerhető László Ferenc tulajdonosnál. 157

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Eladó.

Czelldömölk legforgalmasabb helyén a Sági-utcában — Bárány vendéglővel szemben — levő 32. számu

ház azonnal eladó.

Értekezni lehet Háry József 156 **háztulajdonosnál.**

Okleveles gépész, kinek a gőzcséplésben — gyakorlata van — azonnal felvétetik

Zongor Józsefnél
Nagysimonyiban.

Miért fizet egy hölgyért drága árakat?
I szem

vörös királyos védjegyü

dr. Dénes-féle üditő

„Havanna pasztilla"

órákra megszünteti a dohányzási ingert. Egy több napra elegendő elegans doboz ára 40 fillér. Viszonteladásitóknakkárkedvezmény. Ügynökök kerestetnek.

Főbizomanyos:

Ifj. Weisz és Társa Budapest,
I. Fehérvári-ut 11. szám.

„A köztudatba ment át". hogy csakis

Kállai Lajos motorgyára

Budapest, VI. Gyár-utca 28.
szállitja teljes jótállás mellett a lehirnevesebb motorcséplő készleteket.

Saját érdekében kérjen minden gazda disz-füzetlapot, melyet ingyen, bérmentve küld a gyár.

Fontos figyelmeztetés! Kállai LAJOS hirneves motorgyára nem tévesztendő össze más KÁLLAI nevü kereskedő cégekkel.

Czelldömölkön,

az állomásnál, emeletes villaszerü ház, emeleten négy, alant négy szoba mellékhelyiségekkel. Külön épületek boltnak, trafikkal, italméréssel, fásitott parkos udvar, hatvanötméter utcai front, kovácsolt vasu rácskerítéssel, modern épület. Mellékhelyiségek, cognac, likőr, rum, ecetgyárnak, fuvaros vállalatnak alkalmas.

Cim: NAGY GYULA
ügynöksége Czelldömölk. 149

FIX FIZETES

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.

Hecht Bankház Részvénytársaság
Budapest, VI., Ferenciek-tere 6.

SAJÁT ÉRDEKE,

hogy lehetőleg összpontositsa szükségletének beszerzését egy cégnél, mely ezután védi érdekeit legjobban.

ELŐNYEI:

1. Nem kell ismeretlen cégekhez fordulnia.
2. Nem lesznek szétágazó kötelezettségei.
3. Állandó összeköttetésnél pontos és reális kiszolgálást biztosit magának.
4. Állandó összeköttetése mindig vigyázni fog ont vevőjének megtartani.

Saját érdeke, hogy csak ismert, előkelő céget tiszteljen meg bizalmával.

Aufrecht és Goltschmied utóda

Elek és Társa r.-t.

Budapest, IV. Karoly-korut 10. szam.

Kaphatók kényelmes havi lefizetésre, állandó összeköttetéssel folyószámlára is:

1. A magyar és német irodalom összes termékei. 2. Képek. 3. Borendek és bőrendáruk. 4. Férfi fehérnemuek. 5. Látcsövek. 6. Fényképkészülékek, felszerelések. 7. Vadászfegyverek, pisztolyok, flóbertek. 8. Chinaezüstáruk. 9. Csillárés petroleumlámpák. 10. Rézbutorok. 11. Szőnyegek. 12. Mindennemu hangszer.

Fenti 12 osztályunk összes cikkei elsőrangu minőségüek és minden osztály cikkeiről külön ismertető árjegyzékkel rendelkezunk és a kivánt árjegyzéket ingyen és bérmentve küldjük.

Elvünk: Vevőkörunk megtartása, pontos kiszolgálás, mértányos árak révén.

Minden felvilagositással szivesen szolgálunk.

NAGY PÁL

czelldömölki férfi-divat terme

Hollósy-tér, az apátsági székházban.

A budapesti szabászati tanfolyamon elsajátitott legujabb szabás szerint készülnek a legkényesebb igenyeknek is megfelelő

uri, papi, sport és egyenruhák

jutányos árakon.

A divatterem mellett a t. közönség kényelmére

szövetraktár áll rendelkezésre,

hol is a legdivatosabb, jó minőségü szövetek idény szerint

nagy választékban beszerezhetők.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyüzemü könyvnyomdájában, Celldömölkön.